

Měsíční Aktuality Naší fArnosti

11·2024
20. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Mikrochaloupka (2024)

Poděkování za úrodu (2024)

Foto na titulní straně:
Farnost sobě (2023)

Úvodník

Drazí farníci,
pomalinku se nám blíží Svatý rok 2025. Naši biskupové ve společném pastýřském listu, který se četl 8. září, napsali, že tento rok bude „*v první řadě příležitostí k novému začátku, pobídkou zastavit se v běhu všedních dní, smířit se s Bohem, přehodnotit svůj život, zkoumat, zda je vzkříšený Kristus jediným smyslem a cílem našeho života. Takový postoj vyžaduje přípravu, k níž nás papež František vyzývá již v roce letošním, který vyhlásil Rokem modlitby. Navrhuje, abychom v něm častěji přistupovali ke svátosti smíření a pokusili se změnit své smýšlení tam, kde není postaveno na Kristu.*“ Tyto věty nabízejí úchvatné možnosti ke zpytování svědomí a modlitbě, resp. k modlitbě, kterou má být i zpytování svědomí.

O uplynulých šesti pátcích jsme mohli hlouběji promyslet některé aspekty modlitby v rámci cyklu „Modlitba je Boží“. Modlitba je Boží, ale pozor, není Bohem. Ano, musíme (s radostí, že můžeme) se modlit. Ale také je třeba dát si pozor na to, aby se nám modlitba nestala modlou. Musíme usilovat o to, abychom se nepřestali klanět Bohu. Pokud bychom to nahradili klaněním se svému prožívání klanění a svému vztahu s Bohem, a tak

opustili gravitační pole Krista a začali se točit jen okolo sebe, jsme jako křesťané ztraceni.

Modlitba žije z věrnosti. Boží věrnost je nám hozenou rukavicí pro boj o naši věrnost. Modlitba je excelentně-eminentním prostředkem, snad můžeme říct, že i dopravním prostředkem, na cestě k Bohu. Na to prosím nezapomejme.

Farnost je také prostředek. Kéž by naše farnost byla především místem modlitby, místem klanění se Bohu, – to záleží na každém z nás... A je v podstatě jedno, zda nás od minulého sčítání lidu ubylo, nebo ne.

Prostředky a prostředníci mají někdy velký význam (srov. 1 Tim 2, 5: „Je totiž... jenom jediný prostředník mezi Bohem a lidmi: člověk Kristus Ježíš“).

Chci Vás povzbudit k boji o věrnost v modlitbě a k sounáležitosti s naší farností, kterou můžete vyjádřit i tím, že se zapojíte do navrhování kandidátů do ekonomické a pastorační rady farnosti, o čemž se více dozvíte na některé z dalších stran tohoto prestižního měsíčníku.

Panno Maria, Matko dobré rady, oroduj za nás!

+!

o. Karel

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Listopad 2024:

1. listopadu – pátek	Slavnost VŠECH SVATÝCH
2. listopadu – sobota	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
3. listopadu – neděle	31. neděle v mezidobí
4. listopadu – pondělí	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
9. listopadu – sobota	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. listopadu – neděle	32. neděle v mezidobí
11. listopadu – pondělí	Památka sv. Martina, biskupa
12. listopadu – úterý	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13. listopadu – středa	Památka sv. Anežky České, panny
17. listopadu – neděle	33. neděle v mezidobí
21. listopadu – čtvrtek	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22. listopadu – pátek	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
24. listopadu – neděle	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
30. listopadu – sobota	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Listopad 2024:

2. listopadu – sobota	Vzpomínka na zemřelé – mše sv. až v 9.00, poté společná modlitba na hřbitově
6. listopadu – středa	Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
7. listopadu – čtvrtek	Modlitby otců v 18.30
16. listopadu – sobota	Mytí oken na faře od 9.00
17. listopadu – neděle	Sbírka na katolická média; v 16.00 v kostele „ Farnost sobě “ (poděkování, hudební vstupy, scénka; poté u brány na hřbitov svařák a punč – výtěžek bude určen na pomoc při opravě střechy Orlovny)
22.–24. listopadu	Diecézní setkání mládeže v Návsí u Jablunkova (14–26 let; informace a přihlašování na diecezko.doo.cz)
24. listopadu – neděle	Sbírka na splácení dluhu za opravu fary v Ostravě-Porubě; po velké mši Farní kavárna; v 18.00 Večer chval

Výhledově:

7. prosince – sobota	Adventní duchovní obnova (br. Radek Navrátil OFMCap.)
9. prosince – pondělí	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu. Mši v 17.30 bude sloužit místecký kaplan o. Ing. Mgr. Vojtěch Buchta, který následně bude udělovat novokněžské požehnání.
21. prosince – sobota	Vánoční zdobení kostela
22. prosince – neděle	Zpovědní den (14.00–17.00)
27. prosince – pátek	Živý betlém

Pastorační a ekonomická rada farnosti

V zářijové Maně jsem mezi řádky přislíbil poposunutí vzniku nových farních rad (ekonomické a pastorační), jelikož stávající jsou po vypršení pětiletého mandátu.

Začátkem října se tomuto tématu v naší diecézi věnoval kněžský den, na kterém zaznělo mnohé. A jistě ještě mnohé zazní. Zdá se, že časem se bude chystat chystání nových stanov, patrně i na základě podnětů, které vzejdou z říjnové synody o synodalitě.

Dle Kodexu kanonického práva má ekonomická rada pomáhat faráři ve správě majetku farnosti (kán. 537), pastorační rada napomáhat rozvoji pastorační činnosti ve farnosti (kán. 536, § 1).

Jelikož v současnosti je v naší diecézi způsob výběru členů v podstatě ponechán na faráři a vzhledem k tomu, že se domnívám, že farnost by spíše než jako firma měla fungovat jako rodina, a volby ve stylu voleb, jak jsme na ně běžně zvyklí, mi k tomu prostě nějak vnitřně nesedí, jsem se po mnohých konzultacích a pokusech o modlitbu rozhodl upustit od voleb ve smyslu slova, jak ho obvykle chápeme, a zvolil jsem následující formu:

Kdokoliv rozumný (pro zhodnocení rozumnosti postačuje rozumné posouzení vlastní nebo někoho jiného rozumného) a vnímající se jako součást naší farnosti může po předcházející modlitbě a pouvažování napsat návrhy jmen na lísteček, který pak vhodí do krabičky v kostele nebo do schránky na faře. Je možné zvolit lísteček připravený nebo vlastní. Případně ke mně požadovanou informaci dostat jinými dorozumívacími prostředky. Každopádně bude vhodné, aby bylo zřejmé, zda se jedná o návrh do rady pastorační, nebo ekonomické. Také je možné uvést komentář či zdůvodnění. Následně se pokusím z těch, kteří budou souhlasit, vytvořit nové obě farní rady.

Odevzdávání lístečků bude probíhat v době mezi čtyřmi listopadovými nedělami, tedy do neděle 24. listopadu 2024, na kterou připadá slavnost Ježíše Krista Krále – kéž je Králem i našeho společenství...

Vážené farnictvo, prosím Vás o modlitbu za tento počín, za mne i za celou naši farnost.

o. Karel

Možnost přispět na rekonstrukci porubské fary

Po šesti letech v pohraničních farnostech s mnoha objekty v ne příliš exklusivním stavu pro mě příchod do Třebovic kdysi v roce 2022 znamenal přechod do dosti jiného světa. Jedním ze znatelných rozdílů je ten, že si naše farnost může lebedit na opravené a fungující faře. Domnívám se, že já bych se do tak velké akce nikdy nepustil...

Píšu to v souvislosti s tím, že letos proběhla generální rekonstrukce fary v sousední farnosti v Ostravě-Porubě, které přeji, aby se jim v opravených prostorách také dobře pastoračně lebedilo. Jelikož finanční náročnost byla značná a promítne se do mnoha dalších let, chtěl bych naši farnost pozvat vyjádření sounáležitosti s naší mateřskou farností. Bude tak možné učinit v neděli 24. listopadu, kdy bude sbírka určena na splácení dluhu za rekonstrukci porubské fary.

Požádal jsem o. Pavla Marka, který měl odvahu se do tak velkého díla pustit, aby nám k tomu napsal pár řádků. Vyslyšel mě níže uvedenými slovy.

o. Karel

Milí farníci Třebovičtí!

Fara v Ostravě-Porubě stojí už minimálně 250 let a během této doby prošla několika úpravami, které ale byly mnohdy spíše kosmetické a udržovací. Od roku 2016, kdy jsem do Poruby nastoupil, jsem vnímal, že už svou dispozicí, ale hlavně technickým stavem přestává vyhovovat potřebám farnosti, a hlavně hygienickým a bezpečnostním požadavkům doby. Proto jsme s o. Josefem Gazdou začali připravovat rekonstrukci, jež měla tento stav zlepšit. V roce 2019 jsme opravili opadávající fasádu a v roce 2021 proběhla kompletní oprava suterénu, kdy se udělaly nové rozvody vody, odpadů, topení i elektřiny. Tenkrát celé patro vyšlo na 2,5 mil. korun. Zároveň se vše připravilo na budoucí opravu zbylé části fary.

Ta se rozběhla 2. ledna letošního roku a bylo potřeba opravit stávající patro, v němž probíhá hlavní část života farnosti, a přesunout kněžské byty do podkrovní, jež se mělo teprve kompletně vybudovat. Při přípravách se zjistil nevyhovující stav střechy a později také havarijní stav stropních trámů, které byly pravděpodobně

původní, bez jakéhokoli izolačního ošetření. Proto se rekonstrukce nedala rozdělit na jednotlivé části, ale musela být provedena najednou. Vzhledem k inflaci se cena materiálu a služeb v podstatě zdvojnásobila, proto nás rekonstrukce obou pater a střechy, jež musela být koncipována dle požadavků památkářů, vyšla zhruba na 15 milionů korun, kdy 5 se nám povedlo našetřit a sehnat předem a naše biskupství nás zajistilo částkou 10 mil. korun, jež budeme postupně splácet (předběžný výhled je 17 let, ale věříme, že se to stihne dříve). Navíc nás ještě čeká postupné vybavování objektu, které si také vyžádá finanční náklady.

Proto jsme jako porubští farníci vděční za každý, i drobný příspěvek, a velice si vážíme a děkujeme vám, že jste se rozhodli nám s naším dluhem pomoci. Víím, že doba není vůbec jednoduchá, navíc když se i do životů mnohých z vás podepsaly nedávné povodně. Rád vás ponesu v modlitbě, aby vaše štědrost byla odměněna Božím požehnáním. Budete-li mít zájem, jste určitě zváni k návštěvě naší zrekonstruované fary – ať už při účasti na nějaké farní akci, anebo případnou návštěvou spojenou s prohlídkou, na níž se můžeme domluvit.

o. Pavel Marek, farář v Porubě

Adventní duchovní obnova v sobotu 7. prosince 2024

Program dne bude podobný jako u předchozích obnov. Začneme mší svatou v 9.00 v kostele. Na faře pak budou tři setkání (10.00, 11.15 a 13.30). V pauzách bude možnost ztišení v kostele nebo v kapli. Závěrečná adorace v kostele bude ukončena svátostným požehnáním v 15.00. Poté ještě bude do 16.00 možnost tiché adorace a svátosti smíření.

Cena: 150,- Kč (s obědem), 50,- Kč (bez oběda).

Přihlašování je spojeno se zaplacením. Bude tak možné učinit od 17. listopadu (po nedělních mších v kostele, ve všední dny v sakristii) do naplnění kapacity 60 osob, nejpозději však do 1. prosince. Včasné přihlášení usnadní organizaci.

Duchovní obnovu povede br. Radek Navrátil OFMCap. Tento řeholní bratr kapucín pochází z Poličky u Svitav, narodil se v roce 1977. Vyučil se kuchařem a dva roky vařil v pražském hotelu Alcron pod šéfkuchařem Zdeňkem Pohlreichem. V roce 2003 vstoupil do kláštera řádu kapucínů. V Olomouci studoval teologii v ročníku se současným třebovickým farářem, což mu mohlo způsobit skryté celoživotní (snad) pozitivní následky. Následně se v Římě na papežské univerzitě Antonianum připravoval ke službě formátora nově příchozích bratří. O své další řeholní kariéře se vyjádřil, že to nikoho nebude zajímat. Ptát se ho na to, jakých dosáhl akademických titulů, mi vzhledem k prostotě následovníka sv. Františka připadalo nejapné. Pokud si však dobře vzpomínám na dobu svých studií, tak po

zkouškách míval jako první. V současnosti působí v Olomouci, kde má mimo jiného na starosti projekt Zazijticho.cz.

Bratr Radek nám napsal těchto pár vět, kterými naznačuje téma obnovy: „*Jak evangelista Lukáš připravuje lid na narození Spasitele? Zpochybní životodárnost náboženské tradice, rituálů i dodržování předpisů a poukáže na to, co brání víře. Ujistí, že ani lidé zbožní a poslušní nezabrání Bohu v jeho záměrech. Spása přijde a bude jiná, než si kdo představoval.*“

Velmi zvu všechny k účasti na duchovní obnově.

o. Karel

„Roráty“

Roráty se zaměřením na děti budou během adventu v úterky v 6.30 a ve středy v 17.00 a po nich na faře snídaně/večeře pro děti s rodiči (bude potřeba, aby si ochotníci rozdělili stravovací služby – rozpis najdete brzy v kostele za lavicemi). Začneme v úterý 3. prosince ráno. Při jednotlivých rorátech budou děti sbírat kartičky. Vyhodnocení proběhne ve středu 18. prosince

Sobotní roráty se staročeskými rorátními zpěvy budou 7. prosince v 9.00 (na zahájení duchovní obnovy), poté 14. a 21. prosince v 7.00.

Příprava k biřmování

Od září se 21 duší spojených s těly připravuje k přijetí svátosti biřmování. Jsou rozděleny podle věku do třech skupin. Součástí přípravy je pasivní výuka slovenského jazyka, neboť jsme se přidrželi programu „Vyvolený“, který je ve slovenštině, jak napovídá podtitul *Tvoja cesta k sviatosti birmovania* (více na www.sviatostbirmovania.sk). Kromě úvodního setkání máme za sebou dvě kapitoly s názvy, které se pokusím přeložit do jazyka českého: *Proč jsem tady?* a *Co mě činí šťastným?*

Prosím o modlitbu za ty, kteří se připravují k biřmování, i za ty, kteří přípravu organizují. Také chci opět nabídnout možnost modlit se za biřmovance v kapli na faře přímo v čase jejich setkání (co dva týdny ve čtvrtek od 18.30 do 20.00).

Termín biřmování byl z biskupství pro naši farnost potvrzen – jedná se o neděli 9. listopadu 2025.

o. Karel

Výsledky sčítání

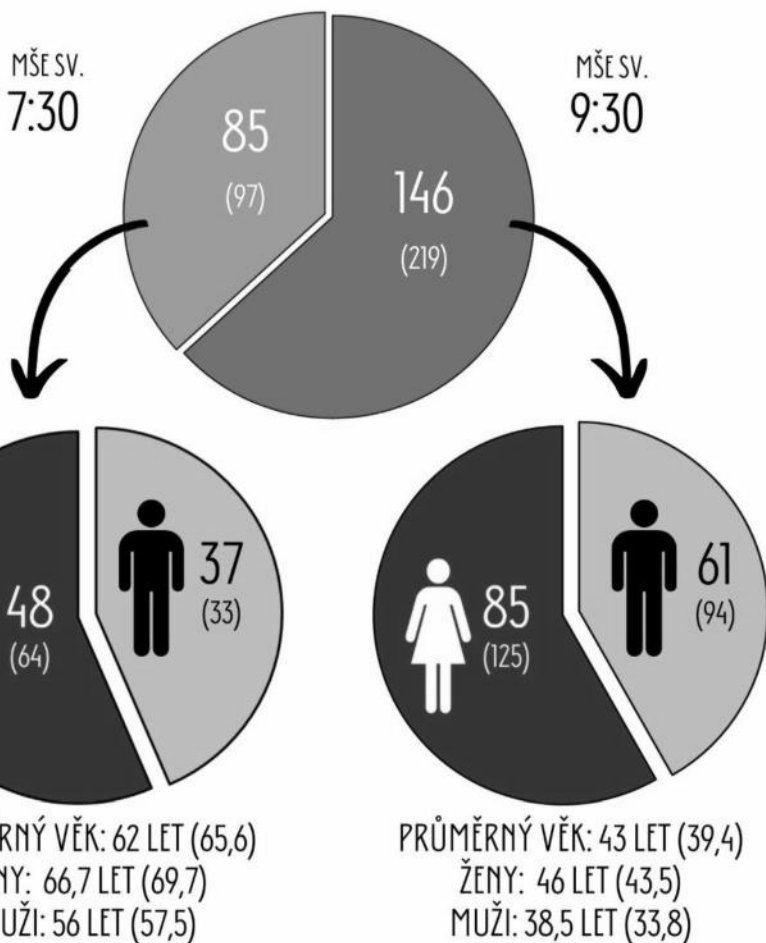
Na další straně najdete výsledky sčítání, které proběhlo v neděli 13. října 2024.

SČÍTÁNÍ VĚŘÍCÍCH 13. 10. 2024

(ÚDAJE V ZÁVORKÁCH JSOU PRO POROVNÁNÍ ZE SČÍTÁNÍ V ROCE 2019)

CELKEM: 231 LIDÍ (316)

Počty a průměrný věk jsou ovlivněny nepřítomností skupiny mladých, kteří byli na Mikrochaloupce.

Přehled úmyslů mší svatých

1. 11. v 17.30 Za farníky
2. 11. v 9.00 Za † v uplynulém roce
3. 11. v 7.30 Za † Naděždu Ostarkovou, rodiče z obou stran, celou † rodinu a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3. 11. v 9.30 Za † Uršulu Hegrovou, rodiče a udělení Božích milostí pro živou rodinu
4. 11. v 17.30 Na poděkování za život u příležitosti 75 let a za † rodiče
5. 11. ---
6. 11. v 17.00 Za farníky
7. 11. v 17.30 Za † Danu Bartuskovou, rodiče a živou rodinu
8. 11. v 17.30 Za † Svatopluka Šrámka, jeho otce a za živou rodinu
9. 11. v 7.00 Za † Marka Osuchovského
10. 11. v 7.30 Za † Václava Holušu, manželku a rodiče z obou stran
- 10.11. v 9.30 Za farníky
11. 11. v 17.30 Za živou a † rodinu a duše v očistci
12. 11. ---
13. 11. v 17.00 Za živé a † přátele vozíčkáře z Hrabyně
14. 11. v 17.30 Za † Jiřinu Bartuskovou, manžela a rodiče
15. 11. v 17.30 Za † Jaromíra Zachara, živou a † rodinu
16. 11. v 7.00 Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za 90 let života, s prosbou o ochranu a Boží požehnání pro celou rodinu
17. 11. v 7.30 Za farníky
- 17.11. v 9.30 Za † manžele Kořínkovy a rodiče z obou stran
18. 11. v 17.30 Za † Zdeňka Stařinského, rodiče, syny a sestru
19. 11. ---
20. 11. v 17.00 Na poděkování za dar života, s prosbou o Boží požehnání
21. 11. v 17.30 Za † Lenku Chvojkovou, rodiče a Boží ochranu pro živou rodinu
22. 11. v 17.30 Na poděkování za dar zdraví a prokázaná dobrodiní v rodině
23. 11. v 7.00 Za † kolegy Aleše, Standu a Stelu a za živé společenství
24. 11. v 7.30 Za živou rodinu
- 24.11. v 9.30 Za † rodinu Uvírovu, Rádkovu, Sehnalíkovu a Toporčákovu a udělení Božích milostí pro živou rodinu
25. 11. v 17.30 Za farníky
26. 11. ---
27. 11. v 17.00 Ke cti Ducha Svatého

28. 11. v 17.30 Za † Přemysla Staňka a živou rodinu

29. 11. v 17.30 Za † manžela u příležitosti 1. výročí úmrtí

30. 11. v 7.00 Na poděkování za milosti, dary a ochranu ve společných letech

SVATÝ MĚSÍCE

Kateřina de Maria Rodríguezová

Saturnina Rodríguezová de Zavalía, známá také pod svým řeholním jménem Catalina de María, byla argentinská římskokatolická řeholnice a zakladatelka řádu Služebnic Srdce Ježíšova, který se rozšířil po celé Argentině.

Narodila se 27. listopadu 1823 do prominentní argentinské rodiny jako třetí dítě. Při křtu dostala jméno Saturnina. Neprožila však život, jaký si plánovala. Když ve třech letech přišla o matku a v devíti o otce, vychovávala ji i se sourozenci teta.

V sedmnácti letech absolvovala duchovní cvičení podle sv. Ignáce z Loyoly, na kterých rozpoznala své povolání k řeholnímu životu. Ženské kláštery v Argentině však byly jen kontemplativního charakteru a Saturnina se k životu v klauzuře necítila povolána. Rozhodla se, že nejlepší bude zatím zůstat svobodná a šířit v Argentině ignaciánské exercicie.

Její duchovní vůdce ji nepovzbuzoval k založení nějaké nové komunity ani k tomu, aby odešla ze země a následovala své povolání v cizině. Spíše ji nabádal, aby se vdala, a myslel přitom na jednoho vdovce a otce dvou dětí.

Saturnina nakonec se sňatkem souhlasila a ve dvaceti osmi letech se provdala za Manuela Antonia de Zavalíu. Sňatkem se stala nevlastní matkou jeho syna a dcery. Oddaně se starala o ně i o manžela, kterého podporovala v jeho povinnostech vojáka a věrně ho následovala při mnohých stěhováním. Také pomáhala dál jako dobrovolnice s organizací ignaciánských exercicií. Zápasila však s vlastní neplodností. Za třináct let manželství se jí a Manuelovi narodila jediná dcera, která však přišla na svět mrtvá.

Když bylo Saturnině čtyřicet dva let, její manžel zemřel. Konečně mohla naplnit touhu po řeholním životě. Rozhodla se založit nový ženský řád – řád Otrokyně Srdce Ježíšova (Služebnice Srdce Ježíšova). Byl to řád založený na jezuitských řeholních pravidlech. Navzdory sedmi letům nepřízně a překážek vytrvala, a nakonec se jí podařilo založit komunitu, o jaké snila už před více než třiceti lety. Při složení slibů přijala jméno Kateřina od Marie (Kateřina bylo jméno její mrtvě narozené dcerušky).

Řeholní sestry provozovaly exercicovní centra a spolupracovaly se sv. Josefem

Brocherem a mnoha dalšími kněžími. Sestry nepůsobily pouze jako personál těchto center. V zemi, kde neexistovaly činné ženské řády, byla naléhavá potřeba jejich služby, zvláště mezi ženami, kterými společnost opovrhovala. „Otrokyně“ sloužily zotročeným a chudým ženám, prostitutkám nebo ženám smíšeného rasového původu. Učily ty nejzranitelnější příslušníky argentinské společnosti a žily s nimi. Ačkoli Kateřině samotné se dostalo jen základního vzdělání, byla hlasitou zastánkyní formálního vzdělávání žen a nakonec se i dožila založení všeobec-

ného vzdělávacího systému v Argentině.

Když 5. dubna 1896 zemřela, měla její kongregace už více než dvě stě členek.

Blahoslavena byla ve své rodné Argentině dne 25. listopadu 2017.

Kéž na její přímluvu dá Bůh pokoj všem, kdo žijí ve strachu z toho, že si zvolí špatné povolání, nebo těm, kdo se utápějí v lítosti, že rozhodnutí, které učinili, už nejde vzít zpět.

Kéž se my všichni učíme důvěřovat Bohu, že on využije všechno k našemu prospěchu.

Podle knihy Svátí na každý den a internetu zpracovala Marie Dostálová

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Úmysl papeže: Za všechny, kteří ztratili dítě

Modleme se, aby si církev nadále všestranně osvojovala synodální způsob života vyznačující se společnou odpovědností za růst spolupráce, jednoty a poslání sdíleného mezi kněžími, řeholníky a laiky.

2. Národní úmysl: Za pečující

Modleme se, aby ti, kdo dlouhodobě pečují o potřebné, nalézali prostor na obnovu svých sil v Božím slově, svátostech a přátelských vazbách.

3. **Aktuální úmysl** každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za moudrost pro o. Karla při výběru členů pastorační a ekonomické rady farnosti.

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Míšu Cachovou.

(email: cach.michaela@gmail.com)

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

V závěru prvního čtení říká svatý Pavel: „Jsme totiž Boží spolupracovníci... Boží pole, Boží stavba“ (srov. 1 Kor 3, 9). My všichni jsme Boží spolupracovníci. A u všeho, co dělám, ať se učím, chodím do školy, loučím se nebo třeba pomáhám, je dobré si uvědomit, že především záleží na tom, JAK to dělám. Protože v tom všem spolupracuji s Pánem Bohem, aby nám na tomto světě bylo dobře. A to je náš celoživotní úkol – nejen v tomto školním roce.

***

Děcka, četli jsme, že Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě“ (Mt 16, 24)! My toto používáme také přeneseně, že? Třeba když máme nějakou těžkost, něco se nám nedaří nebo když se řekne to je můj

kříž. A myslím si, že pro některé z vás – možná – bude takový kříž třeba to, že musí chodit do školy. Kdyby se vám to přece jen opravdu stalo, tak je důležité vzít ten kříž a jít. Tak, jak to říká Pán Ježíš.

***

„Co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši“ (Mt 16,25)? Jinými slovy se nás Pán Ježíš ptá, k čemu by to bylo, kdybychom měli samé jedničky nebo vyznamenání – a teď neříkám, že se o to nemáme starat – a přitom ztratili svou duši? K ničemu. Tak bych vás chtěl, děti, požádat a povzbudit, abyste v celém tom školním roce byly blízko Pánu Ježíši.

(Pokračování na str. 16)

Dětské okénko na téma: LISTopad

Na podzim můžeme vidět na zemi hodně listů... Ovšem není LIST jako LIST!
Takovým slovům, která mohou mít různý význam říkáme SYNONYMA.

Přijdeš na nějaká další slova s více významy?

Slovo LIST jich má hned několik:

list na stromě, list papíru, list ve významu dopis...

Svatý Pavel hodně cestoval a pak také pravidelně psal církevním obcím, které na cestách navštívil, kratší nebo delší dopisy. Některé z nich se nám zachovaly a dozvíme se z nich něco o něm i životě prvních křesťanů.

Z 21 listů v Novém zákoně je jich 14 připisováno Pavlovi nebo jeho žákům. Když seřadíte listy na obrázku tak, jak po sobě jdou v Novém zákoně, dozvíte se, jak Pavel většinou své listy psal.

UPOZORNĚNÍ: v různých výtiscích Bible mohou být použité různé názvy listů - např. místo "Efezským" je napsáno "Efezanům"; v jednom případě jde dokonce o zcela jiný název: "Soluňanům" místo "Tesalonickým" - jde o dva názvy stejného hlavního města provincie Makedonie.

PAVEL VĚTŠINU SVÝCH DOPISŮ...

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	

Dětské okénko připravila a ilustrovala Alžběta Brodániová. Použité zdroje: katechete.apha.cz (autorka šifry: Lenka Jeřábková, Středisko katecheze a výuky náboženství, Arcibiskupství pražské) a deti.vira.cz (autorka kresby sv. Pavla: Sonja Häusl-Vad).

***

Pán Ježíš v dnešním evangeliu směřuje do Jeruzaléma, kde – jak říká učedníkům – bude vydán lidem do rukou, bude zabit, ale také bude vzkříšen. A učedníci? Ti se baví o tom, kdo z nich bude největší. Zde stojí za zmínku i to, co píše evangelista před tím, a sice, že učedníci Ježíšovy řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat (viz Mk 9, 31–34). Nerozumí, co jim Ježíš říká, ale baví se o hloupostech místo toho, aby je trápilo, že tomu nerozumí. I my jsme někdy v situacích, kterým nerozumíme, a jde o to, co s tím uděláme. Budeme se bavit o tom, kdo z nás je největší? Nebo

se budeme ptát Ježíše, modlit se a hledat odpovědi v modlitbě?

***

Svatý Jakub říká poměrně drsně a jasně: „Prosíte, a (nic) nedostáváte, protože prosíte špatně: chcete to potom rozplýtvat na své rozkoše“ (Jak 4, 3). A já se můžu ptát, když o něco prosím a dostanu, co s tím udělám. Bude to ke slávě Boží, nebo jen pro moje sobectví? Ano, Pán říká: „Proste, a dostanete; hledejte, a naleznete; tlučte, a otevře se vám (Mt 7, 7)“, ale také bychom měli prosit v Jeho jménu. Prosit bychom měli vlastně o to, o co by prosil On. Takže, jak se modlíme?

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

DEI VERBUM

(Věřoučná konstituce o Božím zjevení)

Posvátný sněm naslouchá Božímu slovu se zbožnou úctou a hlásá je s plnou důvěrou, veden Slovy svatého Jana: „Zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a zjevil se nám. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste i vy měli s námi společenství. Naše společenství je totiž s Otcem a

jeho Synem Ježíšem Kristem“ (1 Jan 1, 23). Proto navazuje na Tridentický a První vatikánský koncil a zamýšlí předložit pravou nauku o Božím zjevení a o jeho předávání, aby celý svět slyšel poselství o spáse a uvěřil, vírou dospěl k naději a naději k lásce.

První kapitola: ZJEVENÍ

Povaha a předmět zjevení

Bůh se ve své dobrotě a moudrosti rozhodl zjevit sebe samého a oznámit tajemství své vůle (srov. Ef 1, 9): že lidé prostřednictvím Krista, vtěleného Slo-

va, mají v Duchu Svatém přístup k Oci a stávají se účastnými božské přirozenosti (srov. Ef 2, 18; 2Petr 1, 4). Tímto zjevením oslovuje neviditelný Bůh (srov. Kol 1, 15; 1 Tim 1, 17) ze své

veliké lásky lidi jako přátele (srov. Ex 33, 11; Jan 15, 14–15) a stýká se s nimi (srov. Bar 3, 38), aby je pozval a přijal do svého společenství. Toto zjevování se uskutečňuje činy i slovy, které navzájem vnitřně souvisí, takže skutky, které Bůh vykonal v dějinách spásy, ukazují a posilují nauku i skutečnosti vyjádřené slovy; slova pak hlásají tyto skutky a objasňují tajemství v nich obsažená. Avšak nejhlubší pravda, která se odhaluje tímto zjevením o Bohu i o spáse člověka, nám září v Kristu, který je prostředníkem a zároveň i plností celého zjevení.

Příprava novozákonního zjevení

Bůh, který skrze Slovo všechno tvoří (srov. Jan 1, 3) a udržuje, dává lidem ve stvořených věcech trvalé svědectví o sobě (srov. Řím 1, 19–20). Protože chtěl otevřít cestu nadpřirozené spásy, zjevil kromě toho již na začátku sám sebe prarodičům. Po jejich pádu v nich vzbudil naději na spásu příslibem vykoupění (srov. Gn 3, 15) a neustále pečoval o lidský rod, aby dal věčný život všem, kteří hledají spásu trpělivým konáním dobrých skutků (srov. Řím 2, 67).

Když nastal čas, povolal Abraháma, aby z něho vytvořil velký národ (srov. Gn 12, 23). Tento národ po době patriarchů vychovával prostřednictvím Mojžíše a proroků k tomu, aby ho uznal za jediného živého a pravého Boha, starostlivého Otce a spravedlivého soudce, a aby očekával slíbeného

Spasitele. Během staletí tak připravil cestu evangeliu.

Kristus naplňuje zjevení

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh ústy proroků, až pak „v této poslední době k nám promluvil skrze svého Syna“ (Žid 1, 2). Poslal totiž svého Syna, věčné Slovo osvěcující všechny lidi, aby přebývalo mezi lidmi a zvěstovalo jim Boží tajemství (srov. Jan 1, 1–18).

Ježíš Kristus, vtělené Slovo, člověk k lidem poslaný, „mluví slova Boží“ (Jan 3, 34) a dovršuje dílo spásy, které mu Otec uložil vykonat (srov. Jan 5, 36; 17, 4). Kdo vidí jeho, vidí i Otce (srov. Jan 14, 9). On tedy celou svou přítomností a tím, jak se projevoval slovy a skutky, znameními a zázraky, především však svou smrtí a svým slavným zmrtvýchvstáním a nakonec sesláním Ducha pravdy zjevení naplňuje, dovršuje a božským svědectvím potvrzuje, že totiž Bůh je s námi, aby nás vysvobodil z temnot hříchu a smrti a vzkřísil k věčnému životu.

Křesťanské dílo spásy tedy jako nová a konečná úmluva nikdy nepominе a nemůže už očekávat nové veřejné zjevení před slavným příchodem našeho Pána Ježíše Krista (srov. 1 Tim 6, 14 a Tit 2, 13).

Zjevení je třeba přijmout vírou

Zjevujícímu Bohu je třeba prokazovat „poslušnost víry“ (srov. Řím 16, 26; také Řím 1, 5; 2 Kor 10, 56), jíž se celý

člověk svobodně odevzdává Bohu tím, že se „rozumem i vůlí plně podřizuje zjevujícímu Bohu“ a dobrovolně přijímá zjevení, které dal Bůh. K tomu, aby se nám dostalo této víry, je potřebná předcházející a pomáhající Boží milost a vnitřní pomoc Ducha Svatého, aby se on dotkl srdce a obrátil je k Bohu, otevřel duchovní zrak a dal „všem, aby s radostí souhlasili s pravdou a věřili v pravdu“. Aby se i nadále prohlubovalo porozumění Božímu zjevení, týž Duch Svatý stále zdokonaluje víru svými dary.

Boží zjevení a lidské poznání

Božským zjevením chtěl Bůh projevit a sdělit sám sebe a věčná rozhodnutí své vůle o spáse lidí, „aby jim dal účast na božských darech, které zcela převyšují lidskou chápavost“. Posvátný sněm vyznává, že Bůh, počátek a cíl všech věcí, může být s jistotou poznán ze stvořených věcí přirozeným světlem lidského rozumu (srov. Řím 1,20); učí však, že Božímu zjevení je třeba připsat, „že i za nynějšího stavu lidstva mohou všichni to, co o božských věcech samo o sobě není lidskému rozumu nedostupné, poznávat snadno, s pevnou jistotou a bez přimíšení omylu.“

Zpracoval Vlastimil Brantal

Poselství Panny Marie z Medžugorje 25. 10. 2024

Drahé děti! V této době, kdy slavíte den všech svatých, prostě o jejich přimluvu a modlitby, abyste společně s nimi našly pokoj. Ať se za vás svatí přimlouvají a jsou příkladem, abyste je následovaly a žily svatě. Já jsem s vámi a přimlouvám se u Boha za každého z vás. Děkuji vám, že jste odpověděly na mé pozvání.

ZRNÍČKA Z BIBLE

Měj se k Bohu důvěrněji, ať užiješ pokoje. Vzejde ti z toho jen užitek. Přijímej z jeho úst naučení, vkládej si do srdce jeho slova. Vrátiš-li se k Všemocnému, budeš vybudován, vzdálíš-li od svého stanu podlost.

Job 22, 21-23

Povstane Bůh, a rozprchnou se jeho nepřátelé, na útěk se před ním dají, kdo ho nenávidí. Odvaneš je jako dým. Tak jako taje vosk před žářem ohně, tak zhynou před Bohem svévolníci.

Žl 68, 2-3

Líbí-li se Hospodinu cesty člověka, vede ku pokoji s ním i jeho nepřátele. Lepší je maličko se spravedlností než mnoho výtěžků s bezprávím. Člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.

Př 16, 7-9

A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných.

Mich 5, 1

V tu hodinu přišli učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kdo je vlastně největší v království nebeském?“ Ježíš zavolal

dítě, postavil je doprostřed a řekl: „Amen, pravím vám, jestliže se neobráátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského. Kdo se pokoří a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském. A kdo přijme jedině takové dítě ve jménu mém, přijímá mne.“

Mt 18, 1-5

„Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a také oni poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.“

Jan 17, 25-26

Každý ať se podřizuje vládní moci, neboť není moci, leč od Boha. Ty, které jsou, jsou zřízeny od Boha, takže ten, kdo se staví proti vládnoucí moci, vzpírá se Božímu řádu. Kdo se takto vzpírá, přivolává na sebe soud.

Řím 13, 1-2

Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapustte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky.

Kol 2, 6-7

STRÍPKY

„Střež své kroky, když půjdeš do Božího domu, a buď bliže k naslouchání, než abys dával oběť jako hlupáci. Vždyť oni nevědí, že provádějí, co je zlé“ (Kaz 4, 17).

To, co popisuje náš verš, je patrně častější, než si připouštíme. Jsou lidé, kteří se snaží své prohřešky nějak napravit, či lépe řečeno vyrovnat, a tak jsou ochotni přinést oběť a domnívají se, že tím dají vše do pořádku. Bůh chce, abychom věc nazvali pravým jménem. Když se prohřešíme, Bůh po nás chce pokání, nikoli oběť. Tu již přinesl Ježíš Kristus.

„Blahoslavený je člověk, jehož síla je v tobě, který je odhodlán putovat“ (Ž 84, 6).

Ježíš je cesta, pravda i život. Žít s Ježíšem znamená putovat. Nemůžeme stát na jednom místě. Potřebujeme duchovně růst. Putování je někdy

krásné, jindy nebezpečné, mnohdy poučné, často únavné. Nemáme-li zůstat stát, potřebujeme sílu od Hospodina, Boží putování věru ve vlastní síle nezvládneme! Blahoslavení budeme, pokud setrváme ve svém odhodlání putovat.

„Domnívá-li se někdo, že je zbožný, a přitom neudrží na uzdě svůj jazyk, klame své srdce; jeho zbožnost je marná“ (Jak 1, 26).

Je zajímavé, kolik pozornosti je v Písmu věnováno lidským slovům, lidskému mluvení. Proto klade Písmo takový důraz na ovládnutí jazyka. Svým jazykem můžeme zvěstovat evangelium nebo vydávat svědectví o Bohu, ale i zraňovat a vnášet do vztahů zmatek. Ovládnutí jazyka není snadné, ale není to nemožné. Kdo to zvládne, je „dokonalý člověk“.

*Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová
Biblické citáty jsou použity z Českého studijního překladu*

Svatost smíření (úvaha)

„Prvního dne po sobotě, když byli učedníci ze strachu před Židy shromáždění za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: ‚Pokoju vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.‘ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: ‚Přijměte Ducha Svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu

jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (Jan 20, 19; 21–23).

Tímto nám Ježíš zanechal jeden z nejkrásnějších darů, svátost smíření, odpuštění hříchů. Svátost, která nám nabízí smíření s Bohem, s církví, ale také s ostatním světem. Svátost, ve

keré můžeme vložit Bohu do Jeho rukou své hříchy, nedostatky, slabosti a nechat se Bohem uzdravit. Tímto článkem se chci zamyslet nad touto svátostí a podělit se s vámi, čtenáři, o své myšlenky.

Každoročně se v naší farnosti, o čtvrté neděli adventní a o květné neděli koná tzv. velké zpovídání, kdy s naším knězem zpovídají ještě další dva nebo tři zpovědníci a ve kterém máme možnost se připravit na důstojné prožití svátků vánočních a velikonočních.

Mnohokrát jsem slyšel od lidí, že se stydí před knězem, člověkem, mluvit o svých hříších. Tu mi vždy přijdou na mysl slova svatého faráře z Arsu, Jeana Baptiste Marie Vianneyho, která řekl podobně hovořícímu člověku: „A když jsi hřešil, to jsi se před Bohem nestyděl?“

Dalším z názorů, hlavně od nekatolických křesťanů, je, že se máme především zpovídat Bohu, a ne knězi, že jen Bůh nám může odpustit hříchy. S tím lze souhlasit, ale s výhradou. Říci jen: „Bože zhřešil jsem proti Tobě, odpusť mi“, ale bez konkrétního vyznání hříchů, je podle mne nedostatečné. Podle mého přesvědčení není zpověď skrze zpovědníka důležitá proto, abychom Bohu vypočítali své hříchy, vždyť ten je zná mnohém lépe než my sami. Bůh vidí do našich srdcí a zná každý náš hřích, i ten nejmenší, který si ani sami neuvědomíme. Moje babička vždy říkala: „Bůh do nás vidí, jak do hubené

kozy!“ Ale abychom si je při zpytování svědomí sami položili před sebe a viděli, v čem jsme Boha zklamali či zarmoutili, v čem se máme snažit o nápravu, a prosit o pomoc překonávat naši slabost. Vždyť bez Jeho pomoci to nedokážeme. Bohu můžeme vložit do rukou naše nedostatky a slabosti a jen On je může vyléčit.

Četl jsem úvahu, že už ve chvíli, kdy jde hříšník ke zpovědi s upřímnou lítostí nad svými hříchy a opravdovou snahou o nápravu, tak mu Bůh už v tomto okamžiku hříchy odpouští, a další, že ani hříšník, kterému jsou hříchy odpuštěné, nepocituje takovou radost z odpuštění, jakou má Bůh, že mohl hříšníkovi odpustit jeho hříchy. „Právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují“ (Lk 15, 7).

Boha nikdy neomrzí nám odpouštět hříchy a neexistuje takové množství hříchů či tak těžký hřích, kromě hříchu proti Duchu Svatému, který by Bůh nedokázal nebo nechtěl odpustit: „Amen, pravím vám, že všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání. Kdo by se však rouhal proti Duchu Svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem“ (Mk 3, 28–29).

Bůh touží po spáse všech lidí: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život

věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen“ (Jan 3, 16–17).

Proto se nebojme přijmout svátost smíření, vyznat Bohu své hříchy a vložit svou slabost a nedostatky do Jeho rukou. Bůh smrtí a vzkříšením svého Syna smířil se sebou celý svět a na odpuštění hříchů dal svého Svatého Ducha. Nebojme se vyznat své hříchy knězi a skrze něj, který je zde na místě věčného velekněze Ježíše Krista, Bohu.

Jestli má někdo strach, že by kněz zneužil proti člověku něco, co mu svěřil ve zpovědnici, pak je tato obava bezpředemná. Kněz je vázán přísahou o zpovědním tajemství a za jeho porušení by následovaly citelné církevní tresty.

Děkuji všem, kteří mou úvahu trpělivě dočetli až do konce a přeji vám hojnost Božího požehnání a lásku spojenou s odpouštěním hříchů.

S úctou Bc. Rostislav Václav Kudla

RETRO (2014)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

STŘÍPKY: Slavnost Všech svatých

Od 4. století se na Východě slavil společný svátek všech mučedníků v syrském obřadu v době velikonoční a v byzantském obřadu na první neděli po Seslání Ducha Svatého. Podobná slavnost se objevuje v 7. století v Římě; výroční den zasvěcení římského Pantheonu (původně pohanského chrámu všech olympských bohů)

Panně Marii a všem svatým mučedníkům. Od 8. století se v Irsku a v Anglii, u Keltů a Franků začal slavit svátek Všech svatých (nejen mučedníků) 1. listopadu (snad proto, že u Keltů začínal v ten den nový rok). Brzy se slavení tohoto svátku rozšířilo; v Římě se slaví od 9. století.

(Převzato z breviáře)

STŘÍPKY: Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

„Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici. Vzpomínka na mrtvé se koná při každém slavení eucharistie. Východní a západní liturgie věnuje určitý den zvláštní vzpomínce na všechny zemřelé. Po stanovení slavnosti Všech svatých na

1. listopad se začíná na Západě tato výroční vzpomínka na všechny věrné zemřelé slavit v následující den. Její slavení zavedl sv. Odilo, benediktinský opat z Cluny, a brzy se rozšířilo i mimo benediktinské kláštery; od 14. století se slaví i v Římě. V Aragonii začali kněží

slavit v ten den tři mše svaté za zemřelé; papež Benedikt XIV. tento zvyk potvrdil (1748) a rozšířil pro všechny kněze ve Španělsku, Portu-

galsku a Latinské Americe. V roce 1915 bylo toto dovolení rozšířeno pro celou církev.

(Převzato z breviáře)

ROZHOVOR: Lidé v naší farnosti

V tomto čísle Many jsme „vyzpovídali“ člověka, který je možná poměrně nenápadný, ale o to více se do života farnosti reálně zapojuje. Je jedním z těch, kdo vykonávají službu kostelníka, ministruje, podílí se na tvorbě Many a když je třeba, i jinde přiloží ruku k dílu. Tím člověkem je Jaroslav Martykán, kterému mnozí již více než dvě desítky let neřeknou jinak než přezdívkou „Jareček“.

Jarku, kdy jsi vlastně začal v naší farnosti ministrovat? Počítám, že už je to asi pěkná řádka let.

Ministrovat jsem začal v roce 1992, bylo to v lednu a vzpomínám si, že jsem tehdy nastoupil nějak krátce po příchodu otce Václava Altrichtera do farnosti.

Kromě ministrování se také zapojuješ do přípravy Many a děláš kostelníka. Co pro Tebe tyto služby znamenají? Obohacují nějak Tvůj život?

Tyto služby pro mě znamenají něco jako poslání. Zkrátka chci udělat něco někde dobrovolně pro naši společnost nebo farnost. Snažím se co nejvíc být dobrým příkladem a do naší příliš konzumní a materialistické společ-

nosti, která moc neuznává dobrovolnictví, pokoj a dobro, vnést alespoň nepatrnou část dobrého světla v křesťanském duchu. A také mě to vede k rozvoji mé osobnosti a vzdělanosti, kdy mohu něco dobrého nejen získat, ale i dále někomu předat.

Možná, že mnozí nevědí, kde pracuješ? Můžeš to čtenářům Many sdělit?

Pracuji v Charitě Ostrava v charitním domě sv. Alžbety.

Z vlastní zkušenosti vím, že práce v Charitě je velmi náročná, a přitom nepříliš dobře hodnocená. Člověk ji asi dlouho nemůže dělat, pokud ji necítí jako „poslání“ v tom dobrém slova smyslu. K tomu máš už aktivity ve farnosti. Jak nejraději relaxuješ?

Nejraději relaxuji někde v přírodě, hlavně na horách. Rád pozoruji a fotografuji pěknou krajinu a zajímám se o horskou turistiku. Občas se mi podaří navštívit Alpy v Rakousku.

Vraťme se ještě na chvíli ke službě kostelníka. Co na ní považuješ za nejnáročnější? Před několika málo týdny pan farář vyhlásil, že hledáme dva stabilní kostelníky, jelikož zatím se

**o tuto práci dělí poměrně dost farníků.
Na co by se tedy měli připravit?**

Nejvíc náročné je zkombinovat služby kostelníka se službami v práci. Jinak si myslím, že služba kostelníka je nejvíce náročná na časový prostor. Je třeba si umět dobře zorganizovat čas. Ale jinak to je nádherná a požehnaná služba.

**A na závěr tady mám krátký dotazník.
Je nějaký svatý (světice), který Tě zvlášť inspiruje?**

Čím dál více sv. František z Assisi.

Oblíbená kniha a film?

Kromě Písma sv., které stále čtu a bez kterého by to nešlo, jsem nedávno přečetl knížku od Bruna Ferrera *Deset slov o víře*, která mě zaujala.

Film od Martina Friče *Škola základ života*.

**Kterou píseň či skladbu by sis pustil,
kdyby ses cítil opravdu mizerně?**

Od Střípků *Díky za Tvůj kříž*.

Děkuji za rozhovor a přeji vše dobré!

(za redakci se ptal Lukáš Volný)

STŘÍPKY: Společenství střední a starší generace slavilo „190 let manželství“

Blahopřejeme čtyřem manželským párům z našeho spolča k nádherným výročím. Manželé Jitka a Fanda, Inka a Emil, Jana a Standa spolu vydrželi v manželství celých 50 let, Jarka a Pavel

40 let. Za tento dar jsme společně s nimi děkovali při mši svaté a pak se to řádně oslavilo...

(SSG a redakce Many)

MODLITBA

Přijď, Duchu svatý, naplň naše srdce svou láskou, veď naše setkání a naši touhu po modlitbě. Pomáhej nám najít v našem nitru to, co nás odděluje od Boha, a vzbud' v nás skutečnou lítost. Chceme obnovit své životy ve službě Bohu a sobě navzájem.

Duchu Svatý, požehnej nám, našim rodinám a přátelům a daruj nám svůj pokoj.

Amen

(z materiálů hnutí Modlitby otců)

VESELÝ 😊

Kněz začíná mši svatou a rozbije se mikrofon:

„Ve jménu Otce i Syna... s tím mikrofonem něco je!“

A věřící poslušně odpovídají: „I s tebou!“

Čerstvý konvertita se ptá mnicha:

„Budu se muset úplně vzdát světa?“

„Neboj se,“ uklidní ho stařec: „Když bude tvůj život opravdu křesťanský, svět se zřekne tebe.“

Papež Jan XXIII. neohlášeně navštívil nemocnici Ducha Svatého v Římě. Matku představenou přemohla tréma a zmateně se představila:

„Vaše Svatosti, jsem představená Ducha Svatého.“

Svatý Otec s klidem zareagoval: „Vy se máte! Já jsem pouze vikářem Ježíše Krista na zemi.“

Schvácený mladý pošťák přijde k dědovi s důchodem a říká:

„Dědo, už mne nebaví chodit každý měsíc za vámi na samotu osmnáct kilometrů od vesnice!“

Děda mu odsekne: „Synu, neštví mě, nebo si objednáš denní tisk...“

Minule jsem šel po fotbale v Prešově na jedno pivo a vzbudil jsem se na nádraží v Praze. Jsou věci, které s kofolou prostě nezažiješ...

„Slyšel jsem, že jsi začal sportovat.“

„Samozřejmě. Dělán lehkou atletiku.“

„Jakou disciplínu?“

„Vrhám stín.“

Wikipedie: „Já znám všechno!“

Google: „Já najdu všechno!“

Facebook: „Já znám všechny!“

Internet: „Ale beze mne jste nahraní!“

Elektřina: „Všichni se uklidněte!“

Vyluštěná šifra z Dětského okénka z minulého měsíce:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
M	I	K	R	A	J	E	B	O	Ž	Í	!

RECEPTÁŘ

Jablečný závin

Ingredience:

Těsto:

300 g hladké mouky

2 g soli

60 g másla

150 g piva

Náplň:

1 kg jablek

80 g rozinek

80 g vlašských ořechů

50 g krystalového cukru

8 g mleté skořice

Na dokončení:

100 g másla

50 g cukru krupice

Postup:

Do mísy navážíme mouku, sůl a přidáme studené máslo, které prsty v mouce lehce rozemneme. Přidáme

studené pivo a hněteme, dokud nezískáme těsto, které je pružné a nelepivé. Těsto přikryjeme utěrkou a necháme 30 minut odpočinout.

Jablka rozkrojíme napůl, očistíme a dužinu nakrájíme na tenké plátky. Přidáme rozinky, kousky vlašských ořechů, cukr, skořice a vše promícháme.

Odpočinité těsto na pomoučeném vále vyválíme na plát 30x40 cm a hřbety rukou zkusíme vytáhnout ještě o 10 až 15 cm více. Takto připravený plát potřeme rozpuštěným máslem, poklademe jablečnou náplní a zavijeme.

Opatrně přeneseme na pečicím papíře na plech, potřeme zbylým máslem zasympeme cukrem.

Pečeme asi 30 minut na 175 °C dozlatova. Před podáváním můžeme ještě pocukrovat.

Janka Šolcová

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,

V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610

<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 11. 2024

Oprava římsy kostela (2024)

Odvoz sochy Božského Srdce Ježíšova k restaurování (2024)

Odjezd na mikrochaloupku (2024)

Oprava dřevěných žaluzií v kostele (2024)

Mikročaloupka (2024)

Broušení oken v kostele (2024)

